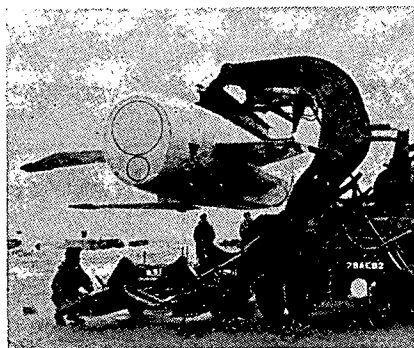

מה בצבאות?

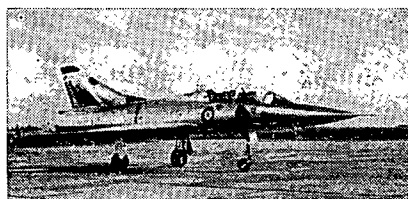

זכורה אכזבת חיל-האוויר הבריטי לרגל ביטול פיתוחו של הטיל "סקאיבולט" האמריקאי. אך לא אלמן חיל-האוויר-המלכותי. בבק לפני כשנה חומש נסיגות להק אחד של מפציצים-אסטרטגיים בחיל-האוויר-המלכותי כותי בטיל המונחה אוויר-קרקע מסוג "בלו-סטיל" ("Blue-Steel"); כעת מקבלים גם יתר הלהקים טיל זה לחימושם. בניסויים מבצעים, שנערכו בבסיס-הניסויים הבריטי לטילים וזמירה שבאוסטרליה, היו התוצאות טובות מאוד: מתוך 10 בחנישיגור נכשל רק אחד. פיתוחו של ה"בלו-סטיל" עלה כ-60 מיליון לירות שטרלינג. אכן, טנחו של טיל אוויר-קרקע זה אינו מגיע כלל לתקוות האגדיות-ממש שתלו ב"סקאיבולט".

גם יוגוסלביה במקצצי משך השירות! מעתה, במקום 24 חדשי שירות-חובה — לא יידרשו עוד אלא 18 בלבד. מהן הסיבות לכך? האם שיקולי שוק-העבודה, ה"רעב" לידים עובי דות — אשר הכריעו במדינות שונות? או גישה אחרת, חדשה-מחשוד, לצרכי אימון צבאי או — למשקלם הסגולי של חילות, זרועות וסוגי-כוח שונים? קשה לראות כאן השפעה של איזו תמורה צבאית-טכנית רבתי — שכן כזאת לא ניכרה במערכות צבא-יוגוסלביה לאחרונה. שמה הטבת היחסים עם ברה"מ גורמת? לעתיד פתרונו.

שביצירה קיבלה באחרונה את ראשוני מטור סי הסילון מדגם הדו-מושבי מיראז' BS מידי בית-החרושת הצרפתי. הוזמנו 100 מטור סים מסוג זה. דגם זה הוא בגדר "פיתוח ביניים" — שכן לפי תכונותיו עומד הוא אי-שם בין הדגם הצרפתי המקורי "C" לבין הדגם השביצרי "S", אשר בפיתוחו עדיין טרודים השביצרים, המתכננים לבנותו בעצמם, לפי הרשאה שניתנה להם עלידי המפעל הצרפתי.

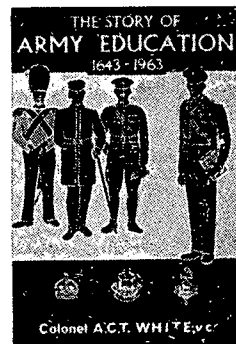

כל השואה בין גודל, "אווירית-הצבא" האמריקאית לעומת חיל-האוויר או, אף אווירית-הצי (אשר לה נקבע בארה"ב מעמד של מעין "חיל-אוויר מקביל") היא כהשואה בין, נאמר, פיל לכלב-ציד. אך לא כן הוא לגבי קצב הגידול של כוחות אלה. שנת 1964 הניבה מספרים מאלפים: אווירית-הצבא מאמנת השנה 1,500 קצינים ונגדים בכירים כטייסים (מבלי לדבר על אלפי טכנאי אחזקת-מטוסים, ובעלי-מקצועות דומים, שיאמנו במקביל); חיל-האוויר מאמן 1,700; ואווירית-הצי — אף היא 1,700. "השתוות" זו בקצב הגידול היא, כנראה, תוצאה משני חזיונות: ההרחבה הנמרצת שנדרשה, לאווירית-הצבא לכל סוגיה (כגון לניידות טקטית מוגברת לגייסות ולהעברת חימושם הכבד); והאטת הגידול (ואף צמצור מים חלקיים) בזרוע-האוויר העצמאית, לרגלי תפקידם הגובר של טילי קרקע-קרקע וקרקע-אוויר.

במסגרת תכנית-האימונים לשנת 1964 לכוחות הג"א של שביצירה ייערכו כנראה רק "תרגילים-טקטיים. ללא-גייסות", המיועדים לאימונו הנוסף של הסגל הפיקודי והמקצועי שביחידות-הג"א. מגמת תרגילים אלה היא לא רק לאמן באופן יסודי את הסגל אלא אף לבחון אותו — ואת מידת שיתוף-הפעולה המצויה בו — דבר אשר סבורים כנראה, שיתאפשר אף ללא השתתפותן של הגייסות באימונים. לפי שתרגילים אלה "דורגו" בזמן, לאזורים השונים, לשמונה חודשים שונים בחדשי מרס-נובמבר, יש לשער שיפעל בהם צות מרכזי, להדרכה, הכונה ובהינה כאחד.

אחד החילות המקוריים ש-צבא בריטניה-המלכותי — חגג זה עתה את מלאות שלושים מאות שנה לפעולתו; יתר דיוק שלוש מאות שנה ל"מעשה ההשכיח" הראשון

בצבא-אנגליה, כאשר חולקו ב-1663 פנסים רישום לגייסות-הפרלמנט אשר לחמו אז, נגד צבא-המלך. המדים שבשער הספר (אשר הופיע עתה לציון תקופת-פעילות-ארוכה זו) משקפים רק את משך קיום ה"חיל" עצמו (החל מ-1920), וזה של קודמו, "חיל-המורים של הצבא" (מאמצע המאה ה-18). כיום, "חיל" זה הנו המכשיר להשכלת-המשך של חיילים, לסיור להשתלמות קצינים, לחינוך ילדי-החיילים, ושלזית-הצבא ועוד פעולות דומות (בתוך אלה — גם פרסום ירחון "סולדג'ר").